

Gören körler miyiz? Gördüğü halde görmeyen körler...

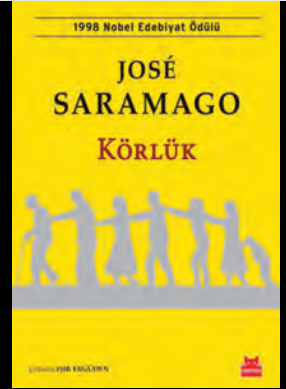
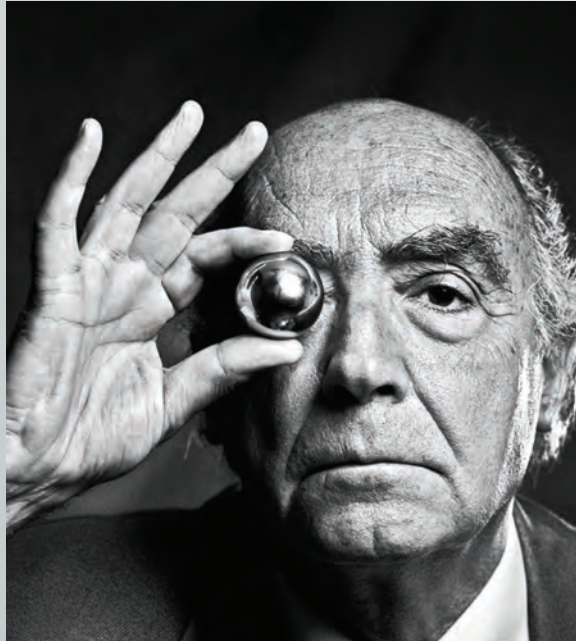
eni bir köşeyle hepinize merhaba!
Hayatta yapmayı en çok sevdiğim
iki şey okumak ve yazmak.
Okuduklarımı sizlere aktarmak için
her ay bu köşede buluşalım.
Keyifli okumalar...

1998 yılında Nobel ödülünü kazanan Portekizli Yazar Jose Saramago'nun 1995 yılında kaleme aldığı Körlük adlı romanı bir adamın kırmızı ışıktaki beklerken birdenbire kör olmasıyla başlıyor. Bu öyle bir körlük ki karanlığa değil sonsuz bir beyazlığa gömülüyor roman kahramanları ve baktıkları herkese bulaştırdıkları salgın bir hastalık olarak adı olmayan ülkeyi sarıveriyor. Saramago ile ilk kez tanışan herkesin istisnasız şaşırıldığı en önemli detay kitaplarını noktasız virgülsüz noktalama işaretleri olmadan büyük

küçük harfleri kullanmadan yazmış olması. Romandaki karakterler arasında yapılan konuşmalar düz yazı ve hiçbir ayraç olmadan akan diyaloglar önce zorluyor okuyucuyu. Çok geçmeden bu üsluba ayak uyduruyorsunuz hikâyenin coşkusunda ve akışkanlığında hızla tüketiveriyorsunuz noktasız virgülsüz... Diğer bir detay ise karakterlerine hiç isim vermemiş olması. "İlk kör, karısı, doktoru, şaşı çocuk..." gibi sıfatlarla tüm romanı tamamlamış olması. Hikâye çok çarpıcı. Müthiş bir distopya ve birçok metaforu içinde barındırıyor. Körlüğün biyolojik görme yoksunluğunu değil insanlığın bencilliğini, acımasızlığını görüp de görmezden gelmesini sorguluyor. Kitapta en çok sevdiğim satır arası: "Gören körler miyiz? Gördüğü halde görmeyen körler..."

Ayda Özeren
Gündoğdu
Rotary Kulübü GDB.
UR 2440 Bölge
Governör Aday Adayı
(2023-2024)

ADI KÖRLÜK
YAZAR JOSE SARAGAMO
ÇEVİRMEN IŞIK
TÜR ERGÜDEN
EDEBİYAT –
ROMAN
YAYINEVİ KIRMIZI KEDİ